

"ŞEHRİN HAZİNELERİ" ve VEFA BULUŞMASI

" Unutulanlar, unutanları asla affetmezler" diye bir söz kalmış aklımda. Anne- babaların evlatları tarafından, sevgililerin, sevgilileri tarafından, insanların dostları tarafından unutulması. Bu ülkenin topraklarını canları ve kanları ile sulayan şehtlerimizin ve gazilerimizin unutulması, yine bu ülke için ter döken kültür, sanat, bilim ve devlet adamlarımızın unutulması. Unutulmak kadar insan yüreğine sızı ve acı veren başka bir şey var mı, bilmiyorum?

Manisa merkez efendi mahallesinde oturuyorum. Zaman zaman Cuma namazlarına Haki Baba camiine giderken yolumun üzerindeki Belediyenin Huzur evine uğrar ve yaşlı amcalara selam verir, hal hatır sorarım. Çoğu yakınları tarafından terk edilmiş, ziyaret edilmeyen yaşlı amcalarımız, birbirleriyle hatıralarını paylaşarak son günlerini doldurmaktadırlar. Ben de yanlarına oturup selam verdiğimde bazıları vefasız evlat ve torunlarından söz ederken, bazıları da çocuklarından ve torunlarından katiyetle söz etmemektedirler.

Manisa Lisesi'nde görev yaparken mutlaka her sınıfın burasını ziyaret etmelerini sağladım. Ara sıra ben de bu ziyaretlere katılırdım. Bayanlar bölümüne girince hemen sağ tarafta birinci odada kalan bir teyzemiz vardı. Odasına giren herkese " Aman yavrum! malınızı kimseye vermeyin!" diye sürekli tekrarda bulunurdu. Hikâyesini dinlediğimizde bir trafik kazasında kocasını kaybedince buraya düşmüş. Yedi tane evlattan hiç biri kendisini ziyaret etmez olunca, kahrına gitmiş, bu kahır onda sürmenaj hale gelmiş.

Neden bunları yazıyorum? Çoğu cenazelerde nakarat halinde dinlediğimiz mersiyeleri hatırlayınız. " Seni unutmayacağız, unutturmayacağız, seni kalbimizde yaşatacağız!" Ne kadar güzel sözler değil mi? Bu sözleri, sevdiklerimize sağlığında söylesek olmaz mı? Hayatında bir kez olsun eşine " Seni seviyorum" demeyen, yakından tanıdığım bir arkadaşım, eşini kaybettikten sonra her gün göz yaşıyla rahmetli eşinin eşarbını "..... seni çok seviyorum" diye göz yaşıyla ıslatarak ağladığını, yakinen biliyorum. Yine Manisa'da bir din görevlisi arkadaşımdan dinlemiştim. Manisa'nın tanınan isimlerinden biri, eşi defnedildikten sonra kabrinin başında " Ah! ben seni ne kadar seviyordum" diye, mezarın başında döne döne ağlarken, telkin verecek hocaefendi " cennette kavuşursunuz" dediğinde, "Elbette

cennette kavuşacağım hocam! ondan asla şüphem yok. Çünkü her ikimiz de Rabbimizin rızası dahilinde yaşadık. Ancak dünyada iken bir kez olsun ona 'seni seviyorum,' demedim ona yanıyorum" cevabını verir.

Evet buraya kadar umarım meramımı anlatabilmişimdir. Gözler görme, kulaklar duyma kaybına uğrayıp, toprak yorgan üzerimize örtülünce söylenen bu güzel sözlerin hiç bir kıymeti harbiyesi yok. Sevgilerimizi, takdirlerimizi gözler görürken, kulaklar işitirken söylersek bir anlam ifade eder.

Evet 23 Aralık saat 12.00 de Giritligil otelde Manisa'nın sanat, kültür ve eğitim hayatına katkıda bulunan ve Manisa'da hasbel kader iz bırakan Manisa'ya ömrünü adanmış, yaptıkları çalışmalarla Manisa'nın kültür hayatına katkıda bulunan 23 kültür ve sanat adamlarını **UNUTMAYARAK** şehrin " Kültür Hazinesi" olarak belirleyip, nazikane şahsıma ve 22 arkadaşına ödül takdim eden Sayın Valimiz Mustafa Hakan GÜVENÇER Beyefendi ile işinin ehli kültürlü, kültür Müdürümüz Sayın İbrahim SUDAK beyefendiler büyük bir vefa ve kadirşinaslık örneği gösterdiler. Bugüne kadar Manisa'da görülmeyen, düşünülmemen ve beklenmeyen bir sosyal faaliyet gerçekleştirerek bir vefa örneği sergilediler.

Manisa'nın " Kültür Hazinesi " bilgilerimiz dışında belirlenip, nezih bir topluluk önünde "ŞEHİRİN HAZİNESİ" olarak takdim edilmemiz beni ve arkadaşlarımı son derece mütehassis etti. " Şehrin Hazinesi" olarak belirlenen arkadaşlarım, milletvekillerimiz Sayın Recai Berber, Sayın Selçuk Özdağ Beylerin bizleri onera eden konuşmalarından sonra Sayın Valimizin veciz konuşmaları sonunda ödülleri eşlerimiz ve çocuklarımız önünde takdim edilmesi bizler için ayrı bir gurur kaynağı olmuştur. Ailecik çoluk çocuklarımızla birlikte bizleri sevindiren başta Sayın Valimize, kültür müdürümüze arkadaşlarım adına çok çok teşekkür ediyorum. Ailecik yaşadığımız bu sevinç ve ve coşkunun arkadaşlarımın Manisa için çalışma azmini ve şevkini bir kat daha artırmıştır.

"Üzüntüler paylaşınca azalır, sevinçler paylaşınca çoğalmış." Ben de kendimin ve arkadaşlarımın sevincini siz dostlarımla paylaşıp çoğaltmak istedim. Bu vesile ile vefa ve kadirşinaslık örneği gösteren Valimiz Sayın Mustafa Hakan GÜVENÇER'in nezih ifadelerini siz dostlarımla paylaşmak istedim:

"Şehirler,medeniyet yapıcısı ve taşıyıcısı olan yerleşimlerdir.İnsanın ve hayatın değerini arttıran, sürekli ve kalıcı kılan yaşama alanlarıdır. Kimliğimizi yaşadığımız yerle birlikte inşa ederiz. Zarf ve mazruf örneği; insanın yaşadığı yeri mamur kılma uğraşları, bizatihi kendisini de değerli kılar.

Şehirlerin kültürü ve mana iklimi; kendisini seven, sevgisini kültür ve sanat ürünleri ile ortaya koyan hemşehrileriyle zenginleşir. Siz yaptığınız çalışmalar, ortaya koyduğunuz eser, ürün ve hizmetlerinizle " Manisa'nın Hayırlı Evladı" olmayı başardınız. Siz ruhu derin " Çelebi Manisa'ya " yaklaşıyorsunuz, şehrinizi hak ediyorsunuz. Şehzadeler Şehri Manisamız sizinle daha mutlu, daha güçlü ve geleceğinden daha ümitli. Sizler " ŞEHRİN HAZİNELERİ"siniz.

Manisalılar adına Size teşekkür ediyorum. Şehrinize ve ülkemize olan sevginizin, şahsıma ve eser verme gayret ve coşkunuzun artarak devamı temennisiyle sevgi vesaygılarımı sunuyorum.

Mustafa Hakan GÜVENÇER

23 Aralık Şehrin Hazinesi Vefa Buluşması aısına

VEFALI OLMAK ERDEMDİR ve VEFA İNSANIN ASALETİNDİR.

Saygı değer vefalı, asil ve asaletli Valim Sayın Mustafa Hakan GÜVENÇER beyefendi, gözümüz görürken, kulaklarımız işitirken anlamlı satırlarınız ve derinlik ifade eden veciz konuşmalarınızla bizleri, eşlerimiz, çocuklarımız ve dostlarımızın önünde onurlandırdığınız için arkadaşlarım adına biz, size ve kültür müdürümüze teşekkür ediyoruz. Sağ olun.